

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Mgr. J. F., Ph.D., narozený X
bytem X

proti
žalovanému

Ministerstvo obrany
sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6 - Hradčany

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2023, č. j. MO 329570/2023-1321

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí ministryně obrany ze dne 5. 4. 2023, č. j. MO 329570/2023-1321, sp. zn. SpMO 43874/2022-8694 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce ze dne 9. 3. 2023 a kterým současně bylo potvrzeno rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kanceláře ministerstva obrany (dále také jako „prvostupňový orgán“ nebo „povinný subjekt“) ze dne 23. 2. 2023, č. j. MO 158253/2023-8694 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla na základě ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 15. 8. 2022 (dále také jako „žádost“).

2. Touto žádostí žalobce požadoval po žalované poskytnutí výsledků právního auditu k zakázce na pořízení 210 pásových bojových vozidel pěchoty, který měla zpracovat externí advokátní kancelář (dále také jako „požadovaná informace“).

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce uvedl, že se jedná v pořadí již o druhou žádost o informace, kdy první žádost byla zamítnuta s tím, že zadávací řízení doposud není skončeno. Žalobce proti němu opravný prostředek nepodával a po skončení zadávacího řízení podal novou žádost o poskytnutí informace, ze které vzešlo toto řízení. Požadovaná informace sice částečně poskytnuta byla, ale v neupotřebitelné formě, neboť byl poskytnut pouze přehled kapitol analýzy a informace určená fakticky pro poslance bezpečnostního výboru.
4. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné. Nepřezkoumatelnost spatřuje v tom, že žalovaný se nevypořádal s konkrétními námitkami v rozkladu.
5. Žalobce dále namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Dle žalobce zkonstruovala rozkladová komise pro účely prvostupňového rozhodnutí fakticky návodný závazný právní názor, aby si je pak mohla zamítnutím rozkladu potvrdit. K tomuto podle žalobce zneužila doktrínu Nejvyššího správního soudu (dále také jako „NSS“) k možnosti odmítnutí informace, která není fakticky k dispozici a za faktický důvod odmítnutí informace prohlásila důvod pro odmítnutí informace, který zákonodárce pro dané řízení v přechodných ustanoveních explicitně vyloučil.
6. Závěrem žalobce uvedl, že poskytnutí informací požaduje z důvodu profesního a pedagogického zájmu o oblast bezpečnosti. K žalobě přiložil také doklad o jeho dřívějším působení na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jenž dokládá vzhled žalobce do problematiky veřejných zakázek.
7. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 8. 2023 uvedl, že žalobce pouze opakuje argumentaci užitou ve svém rozkladu, s tou se však prvostupňový orgán i žalovaná vypořádaly. Námitku nepřezkoumatelnosti žalovaný odmítl, neboť napadené rozhodnutí se dle něj zabývalo všemi relevantními námitkami.
8. K neposkytnutí požadované právní analýzy žalovaný uvádí, že žalobci byla poskytnuta zkrácená verze analýzy, která obsahuje veškeré obsahové parametry požadované informace a je povinným subjektem upravena tak, aby byla vhodná ke zveřejnění bez jakýchkoliv překážek vyžadovaných jiným veřejným nebo oprávněným zájmem. V opačném případě by mohlo dojít k případnému ohrožení rovného postavení účastníků řízení. Žalovaný podrobil řádnému testu proporcionality objektivní vlastnosti požadované informace a individuální zájem žalobce, když v daném případě nepochybně převážil zájem na zachování rovnosti stran v případných budoucích řízeních, které by realizace veřejné zakázky mohla vyvolat nad zájmem plynoucím z práva na informace.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

9. Závěrem žalovaný uvedl, že byla-li poskytnutá informace dostatečná pro členy Výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro obranu, je dostatečná i pro žalobce. Žalovaný tak navrhl žalobu zamítnout.

III.

Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
11. Z obsahu správního spisu se podává, že žalobce dne 15. 8. 2022 požádal o poskytnutí výsledků posledního právního auditu k zakázce na pořízení 210 pásových bojových vozidel pěchoty, který měla zpracovat advokátní kancelář H. & P. Žalobce požadoval všechny případné varianty auditu a jeho doplnění včetně doporučení pro žalovaného, jak v rámci veřejné zakázky postupovat. Pro případ selekce utajovaných informací požádal žalobce o poskytnutí neutajované části materiálu.
12. Dne 7. 9. 2022 byla žalobci část informací obsahující kopii smlouvy a faktury s advokátní kanceláří a hlavní závěry a doporučení právního auditu. O zbytku žádosti rozhodla žalovaná tak, že se žádost částečně odmítá dle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 3. 10. 2022 rozklad.
13. Rozkladová komise žalované ve svém usnesení ze dne 18. října 2022, č. j. MO 453864/2022-1321 shledala zásadní pochybení v rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 7. 9. 2022 a doporučila rozhodnutí zrušit a vrátit jej k novému projednání. Žalovaná prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 4. 11. 2022, č. j. MO453955/2022-1321 zrušila a vrátila prvostupňovému orgánu k novému projednání, když shledala toto rozhodnutí nedostatečně odůvodněným a nepřezkoumatelným, neboť mohly existovat i jiné důvody pro odmítnutí požadované informace.
14. Prvostupňový orgán nicméně rozhodnutím ze dne 28. 11. 2022, č. j. MO 500140/2022-8694 shledal, že odmítnutí části informace je oprávněné a na základě § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona opět částečně odmítl poskytnout informace. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce znovu rozklad dne 19. 12. 2022.
15. Žalovaná rozhodnutím o rozkladu ze dne 1. 2. 2023, č. j. MO 57046/2023 - 1321, prvostupňové rozhodnutí opět zrušila z důvodu, že prvostupňový orgán nerespektoval její předchozí právní názor vyjádření v předchozím rozhodnutí o rozkladu.
16. Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 23. 2. 2023 opět rozhodl o částečném odmítnutí žádosti na základě § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona, a to z důvodu, že poskytnutí informace je vyloučeno z důvodu nutnosti ochrany práv a povinností povinného subjektu, zejména pro ohrožení jeho rovnosti v případném soudním nebo obdobném řízení, tak ze zákonem předvídaných důvodů ochrany nových informací a ochrany informací, jež jsou předmětem práva autorského třetích osob. Prvostupňový orgán uvedl, že ačkoliv byla původní zakázka na nákup bojových vozidel pěchoty zrušena, potřeba pořízení předmětné vojenské techniky přetrvává a probíhají jednání s vládou Švédského království o pořízení této techniky. Právní analýza je tak nadále jedním z podkladových materiálů k přípravě rozhodnutí o zadání veřejné zakázky a s tím souvisejících procesů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

17. Poskytnutím právní analýzy žalobci před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku by z pohledu veřejného zájmu došlo k neproporcionálnímu zásahu do rozhodovací činnosti žalované, kdy by byla odhalena možná vyjednávací strategie dalšího postupu a zvýšila možné riziko uplatnění nároků dodavatelů ze zrušeného zadávacího řízení.
18. Ačkoliv se v době rozhodnutí nejednalo o zákonem uvedený důvod, možnost odmítnutí na jeho základě dovodil NSS v rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 - 56. Prvostupňový orgán souhlasil s předchozím právním závěrem žalované, že fakticky mělo být částečné odmítnutí informací odůvodněno na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona, na základě přechodného ustanovení v době rozhodování nemohl být tento důvod uplatněn. To však dle prvostupňového orgánu v souladu s uvedeným rozsudkem NSS nebrání jeho použití jako faktického důvodu pro odmítnutí.
19. Prvostupňový orgán se dále zabýval výtkami žalované a posoudil i další důvody pro odmítnutí. Setrval na názoru, že požadovanou informaci stále považuje za novou informaci ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona, a tento důvod je dle něj podpůrným důvodem pro neposkytnutí informace. Žalobci ještě nově poskytl doprovodnou informaci o obsahu požadované právní analýzy.
20. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad dne 9. 3. 2023, v němž uvedl, že prvostupňový orgán převzal nezákonný právní názor žalované. Jeho nezákonnost shledává v tom, že přikazuje aplikaci právní normy, o níž však zákon stanoví, že se nepoužije. Dále nespecifikuje, jakého sporu by se měla věc dotýkat a zda existuje reálná možnost zahájení soudního či jiného obdobného řízení. Žalobce dále odmítá možnost faktického neposkytnutí, neboť informace je objektivně k dispozici. Výše uvedený závěr prvostupňového orgánu o možnosti faktického odmítnutí na základě zákonného důvodu, který je přechodným ustanovením vyloučen, považuje žalobce za obcházení zákona.
21. Žalovaná v napadeném rozhodnutí rozklad zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Uvedla, že prvostupňový orgán již správně vyhodnotil důvody pro odmítnutí a rozhodnutí řádně odůvodnil. Dodala, že souhlasí, že poskytnutím informací by mělo dojít k ohrožení rovnosti účastníků řízení. Uvedla, že žalovaná sice vystupuje jako vrchnostenský orgán veřejné moci, při zadání veřejné zakázky a uzavření smlouvy nicméně vystupuje v rovném postavení s druhou smluvní stranou a požívá ústavněprávní ochrany na soudní a jinou právní ochranu. Z hlediska testu proporcionality považuje tento zájem na zachování rovnosti stran při případném sporu z veřejné zakázky za převažující nad zájmem plynoucím z práva na informace.
22. Žalovaná také nesouhlasila se závěrem žalobce o obcházení zákona. Doplnění písm. g) do ustanovení § 11 odst. 1 informačního zákona označila za pouhé zvýšení právní jistoty, jako faktický důvod však bylo možné tento důvod použít i dříve. Výrok napadeného rozhodnutí dle žalované však na tomto ustanovení nestojí a následné doplnění tohoto důvodu do informačního zákona chápe ve shodě s povinným subjektem pouze jako podpůrný argument pro uplatněný faktický důvod.
23. Městský soud v Praze pro přehlednost nejprve uvádí znění relevantní právní úpravy.
24. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona „*Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

25. Novelou č. 241/2022 Sb. (dále také jako „novelizační zákon“) bylo do ustanovení § 11 odst. 1 informačního zákona doplněno písm. g), dle kterého může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud *„byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním, rozhodčím, správním nebo obdobným řízením, a to i před jeho zahájením, a její poskytnutí může ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení.“*
26. Podle přechodného ustanovení čl. II odst. 1 tohoto novelizačního zákona *„Žádost o poskytnutí informace podaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vyřizuje podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“* Článek II novelizačního zákona přitom v souladu s ustanovením čl. VII písm. a) novelizačního zákona nabyl účinnosti až dne 1. 1. 2023, tedy až po podání žádosti žalobce o informace. Z tohoto vyplývá, že v době podání žádosti tedy povinný subjekt nemohl omezit poskytnutí informace na základě zákonného ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona.
27. Městský soud se nejprve zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí.
28. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71) či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč ji považuje za lichou, mylnou nebo vyvrácenou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Nepřezkoumatelné pro nedostatek skutkových důvodů pak může být rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tam, kde správní orgán založil rozhodovací důvody na skutečnosti v řízení nezjišťované nebo zjištěné v rozporu se zákonem, případně není-li zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
29. Žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že se žalovaný nevypořádal s konkrétními námitkami uplatněnými v rozkladu. V rozkladu přitom brojil proti možnosti aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) informačního zákona na základě výše uvedených přechodných ustanovení a možnosti použít tento důvod pro odmítnutí jako důvod faktický. Dále namítal nutnost specifikace sporu a možnosti zahájení soudního či jiného řízení.
30. Z napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že žalovaná se těmito námitkami zabývala a vypořádala je. V tomto ohledu tak považuje soud za příléhavý odkaz žalované na rozsudek ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020 - 31, v němž NSS uvedl, že *„O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64). Naopak, pokud se správní orgán podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky*

Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 – 43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38).“

31. Ve světle výše uvedené judikatury tak Městský soud v Praze uzavírá, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, neboť žalovaný se vypořádal s námitkami žalobce uvedenými v rozkladu. Žalovaný rovněž uvedl, proč nepovažuje argumenty žalobce za přílehlavé a z jeho rozhodnutí je zřejmé, proč dospěl k závěru o částečném odmítnutí informace.
32. Městský soud v Praze se dále zabýval tvrzenou nezákonností, kterou žalobce shledává v obcházení zákona a zneužití doktríny o možnosti odmítnutí poskytnutí informace, která není k dispozici a odmítnutí na základě důvodu, který zákonodárce v přechodných ustanoveních vyloučil.
33. Byť se NSS v rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 - 56, zabýval možností odmítnout informace, která v době obdržení žádosti neexistuje, respektive ji povinný subjekt dosud nemá v dispozici, uvádí Městský soud, že na tomto důvodu napadené rozhodnutí nestojí a prvostupňový orgán ani žalovaná tímto důvodem nikterak neargumentovali. Městský soud tedy nemůže přisvědčit žalobní námitce, že byla žalovaným zneužita doktrína odmítnutí informace, která není k dispozici.
34. Městský soud v Praze se dále zabýval tím, zda byly dány důvody pro odmítnutí žádosti na základě zákonného důvodu obsaženého v ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona.
35. Z komentářové literatury se přitom výslovně podává, že v případě tohoto zákonného důvodu pro odmítnutí poskytnutí informace může jít také o informaci získanou od jiné osoby, přičemž pojem rozhodnutí je nutno chápat jako „*jakékoli řešení určité záležitosti povinným subjektem*.“ Literatura dále výslovně uvádí, že takovou informaci může být mj. právní analýza vyžádaná povinným subjektem za účelem vydání jeho rozhodnutí (srov. komentář k ustanovení § 11 zákona in: TUHÁČEK, M., JELÍNKOVÁ, J. § 11. In: JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M. Zákon o svobodném přístupu k informacím: Praktický komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-2-28]. ASPI_ID KO106_1999CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.)
36. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že právní analýza zpracovaná externí advokátní kanceláří naplňuje charakter předvídaný v ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona a jsou tak splněny podmínky pro odmítnutí poskytnutí této informace. Proti tomuto důvodu, na základě kterého došlo k částečnému odmítnutí poskytnutí informací, ostatně žalobce ani nebrojí.
37. Městský soud v Praze se dále zabýval faktickým důvodem pro částečné odmítnutí informace, který prvostupňový orgán a žalovaná využili, a jenž zákonodárce do informačního zákona doplnil do ustanovení § 11 odst. 1 písm. g). Městský soud k tomu uvádí, že samotná skutečnost, že na základě přechodného ustanovení novelizačního zákona bylo nutné vyřídit žádost podle znění informačního zákona účinného v době podání žádosti, nebrání tomu, aby povinný subjekt tento důvod uplatnil coby důvod faktický.
38. V již odkazovaném rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007 – 56, uvedeném v předchozím odstavci nicméně NSS dospěl k závěru, že „*Poskytnutí informace lze (...) odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou.“ O tento právní závěr se přitom opřelo prvostupňové rozhodnutí i žalovaná v napadeném rozhodnutí, když jako subsidiární důvod pro částečné odmítnutí uvedly, že informace byla vytvořena nebo získána v přímé souvislosti se soudním, rozhodčím, správním nebo obdobným řízením, a to i před jeho zahájením, a její poskytnutí může ohrozit rovnost účastníků tohoto řízení. Jak již bylo uvedeno výše, tento důvod pro odmítnutí byl později zákonodárcem zakotven jako důvod zákonný do ustanovení § 11 odst. 1 písm. g).

39. Výrok napadeného rozhodnutí přitom na tomto důvodu nestojí, k částečnému odmítnutí došlo na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) informačního zákona. Městský soud v Praze se navíc ztotožňuje s žalovanou, že doplnění ustanovení § 11 odst. 1 písm. g) do informačního zákona lze vnímat jako podpůrný argument pro použití tohoto důvodu coby důvodu faktického.
40. Důvodová zpráva k novelizačnímu zákonu k zavedení nového písm. g) ustanovení § 11 odst. 1 informačního zákona uvádí následující: *„Musí se jednat o informace, které byly vytvořeny či získány v přímé souvislosti s daným řízením. Nepůjde tedy o veškeré informace, které se řízení jakkoli týkají (např. některé důkazní prostředky, které vznikly bez vazby na soudní řízení, typicky smlouvy, které byly sjednány a o jejichž plnění se následně vede soudní spor). Požadavek na „přímou souvislost“ je třeba vnímat nikoli tak, že povinný subjekt si je vědom alespoň potencionální možnosti jakéhokoli řízení, a pro tento případ si příslušnou informaci pořídí. Příkladem může být právní analýza či odborný znalecký posudek určitého problému, který vznikl či by mohl vzniknout mezi povinným subjektem a jeho dodavatelem (může tedy jít i o „preventivní“ analýzu rizik pro případ, že by nastal určitý problém, který by mohl být důvodem soudního sporu, aniž by tento již reálně vznikl). Naopak pod tento důvod nebudou podřaditelné informace, které se řízení ani potencionálně týkat nemohou (např. smlouva, která byla uzavřena mezi povinným subjektem a třetí osobou, při jejímž plnění následně došlo ke sporu, který může vyústit v soudní či rozhodčí řízení apod.).“*
41. Z citované části důvodové zprávy je tak zřejmé, že právní analýza týkající se postupu žalované coby zadavatele strategické veřejné zakázky z oblasti obrany nepochybně vyhovuje výše uvedeným kritériím na odmítnutí poskytnutí informací. Navíc s ohledem na skutečnost, že původní zadávací řízení bylo zadavatelem zrušeno, lze riziko vzniku soudního či rozhodčího řízení iniciovaného uchazeči zrušeného zadávacího řízení vnímat jako vysoké. Městský soud v Praze přitom souhlasí, že v případě takového sporu by mělo ministerstvo, resp. žalovaná, požívat stejných práv jako další účastníci takového sporu a mělo by být zachováno rovné postavení s ostatními stranami sporu. Úplným poskytnutím právní analýzy by pak nepochybně také mohlo dojít ke zvýhodnění uchazečů v novém zadávacím řízení či k oslabení vyjednávací pozice žalované.
42. Městský soud v Praze tak uzavírá, že napadené rozhodnutí obстоjí, neboť v daném případě byly dány důvody pro částečné odmítnutí požadovaných informací.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze žalobu neshledal důvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

44. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.